

KVELDSTANKER til 16.januar 2010.

UTVIDELSE AV HORISONT OG SELVINNSIKT

Da blir det ufarlig at vi er forskjellige.

I dag har jeg hatt minst to viktige samtaler som skal få bli med i kveldstankene:

Jeg kommer akkurat fra noen timer med to gode venninner. Og det var nesten vanskelig å bryte opp, for vi beveger oss stadig innenfor de viktige temaene. Og det ene avløser det andre, fordi vi alle tre er ærlige mot livet, tror jeg at jeg tør å si. Og vi har alle tre et inderlig ønske om å leve mer og mer slik Han levde, Han som levde og VAR Guds gode vilje. Før vi klemte hverandre til avskjed, var vi plutselig innom et nytt, viktig emne. "DETTE må vi snakke om neste gang!" ropte den ene ut i mørket og noen-og-tyve-gradene da vi skiltes. "Dette OGSÅ," tenkte jeg med et smil.

Det er GODT å være sammen med folk som tør å sette ord på, tør å føle, tør å ta et oppgjør både med seg selv og andre, tør å være snublende menneskebarn med et inderlig ønske om å være gode, verdifulle medvandrere. Da blir det ufarlig at vi er forskjellige, at vi tenker ulikt om en del, at våre erfaringer er forskjellige osv. Det er jo slikt vi lærer av, slikt som utvider ved horisont og hjelper oss til å se ting fra flere sider og vinkler. DET har alle godt av, uansett hvor langt vi har kommet innen slike felt, og uansett hvor bevisste vi ønsker å være.

Ellen Iris Lindvåg skriver om våre ord og setninger:

"Å gå runde etter runde

er ikke repetisjon,

men fordypning."

Når vi sitter med en eller flere og samtaler om LIVET, da er det nesten alltid fordypning, læring, gi og få, utvidelse av horisont og selvinnsikt. Hvis vi tør. Hvis vi vil. Ofte må vi kanskje minne hverandre på at det er tillatt og greit, at det er viktig, at det er i orden – også når tårer legger inn små pauser, eller uvante ord og setninger må sies på tre eller fire måter for å bli riktige.

En annen viktig samtale i dag var med femåringen som snart skal bli storesøster. Bare to måneder igjen! Kan det tenkes noe viktigere? Det er nesten så det blir feil å gå både i barnehagen og på korøvelse når man har det travelt med å være i ferd med å bli storesøster.

Jeg trodde fortsatt at samtalen vår var ganske viktig, da hun plutselig sa: "Nei! Nå har jeg ikke tid til å PRATE mer!" Greit, det, lille venn. Det er VIKTIG å lære seg å sette grenser, også! Både for femåringer på Otta og voksne og barn over alt.

Lykke til, med viktig prat OG grensesetting, all i hop!

God helg! Helga H.